

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

13 februarie 2019

mun. Chișinău

Colegul penal în următoarea componență:

președinte

judecători

Timofti Vladimir

Toma Nadejda

Boico Victor

examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de avocatul Coșleț Petru în numele inculpatului Dukmasov Andrii, prin care se solicită casarea încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 12 noiembrie 2018,

C O N S T A T Ă :

1. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 12 noiembrie 2018, a fost respinsă cererea depusă de avocatul Coșleț Petru, privind sesizarea Curții Constituționale, referitor la soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3), art.5 alin. (2) și art. 23 alin. (3) al Legii nr.264 din 11 decembrie 2008.

2. Pentru a se pronunța prima instanță a reliefat că, condițiile de admisibilitate a cererilor de ridicare a excepției de neconstituționalitate sunt stabilite prin Hotărârea Curții Constituționale nr. 2 din 9 februarie 2016, și anume: (1) obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la articolul 135 alin.(1) lit. a) din Constituție; (2) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia, sau indică faptul că este ridicată de către instanța de judecată din oficiu; (3) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei; (4) nu există o hotărâre anterioară a Curții având ca obiect prevederile contestate.

Cu privire la prima condiție de admisibilitate, instanța de judecată a constatat că aceasta este îndeplinită, deoarece art. 1 alin. (3), art. 5 alin. (2) și art. 23 alin. (3) au fost adoptate prin Legea nr. 264 din 11 decembrie 2008, iar Curtea Constituțională în baza articolului 135 alin. (1) lit. a) din Constituție exercită la sesizare controlul constituționalității legilor.

Cu privire la cea de-a doua condiție de admisibilitate, și anume dacă „excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia, sau indică faptul că este ridicată de către instanța de judecată din oficiu” instanța de judecată a indicat că aceasta a fost ridicată de către apărătorul inculpatului Dukmasov Andrii avocatul Petru Coșleț.

În partea ce ține de a treia condiție de admisibilitate, care stabilește că „prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei”, instanța de

judecată a reținut că în prezenta cauză inculpatului Dukmasov Andrii i s-a asigurat un traducător, care a fost avertizat de răspunderea penală în baza art. 312 din Codul penal.

Astfel, instanța de judecată a menționat că atunci când interpretul la prezenta speță a fost prevenit de răspundere penală pentru traducerea incorectă, acestuia nu iau fost aplicate prevederile art. 1 alin. (3), art. 5 alin. (2) și art. 23 alin. (3) al Legii nr. 264 din 11 decembrie 2008, ci prevederile art. 312 din Codul penal.

De altfel, traducătorului de răspundere penală în baza art. 312 din Codul penal a reprezentat o chestiune de procedură. În acest sens, instanța de judecată a subliniat că prevederile art. 1 alin. (3), art. 5 alin. (2) și art. 23 alin. (3) al Legii nr. 264 din 11 decembrie 2008, poate fi supuse controlului constituționalității atunci când persoana ***este învinuită de săvârșirea acestei infracțiuni.***

Prin urmare, instanța de judecată a considerat că, cererea nu poate fi admisă, deoarece cea de-a treia condiție de admisibilitate, și anume „prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei”, nu este întrunită, iar nefiind întrunită această condiție, nu este necesar de examinat celelalte condiții de admisibilitate.

3. Încheierea este contestată cu recurs în anulare de către avocatul Coșleț Petru în numele inculpatului Dukmasov Andrii, care, invocând prevederile art. 452,453, 454, 457 Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, ca fiind ilegală, soluționarea cererii în fond, cu adoptarea unei noi soluții, prin care să se sesizeze Curtea Constituțională și să se verifice constituționalitatea art. 1 alin. (3), art. 5 alin. (2) și art. 23 alin. (3) al Legii nr. 264 din 11.12.2008 Cu privire la statutul, autorizarea și organizarea activității de interpret și traducător în sectorul justiției.

În motivare își exprimă dezacordul cu soluția instanței de apel, considerând că prin respingerea cererii privind sesizarea Curții Constituționale în scopul ridicării excepției de neconstituționalitate a art. 1 alin. (3), art. 5 alin. (2) și 23 alin. (3) ale Legii nr. 264 din 11.12.2008, instanța de fond și-a depășit în mod vădit atribuțiile date prin Legea procesual penală, deoarece, ridicarea excepției de neconstituționalitate a oricărui act normativ este atribuția exclusivă a Curții Constituționale și nu a judecătorului care judecă cauza.

Or, potrivit pct. 83 din Hotărârea Curții Constituționale nr. 2 din 09.02.2016, verificarea constituționalității normelor contestate constituie competența exclusivă a Curții Constituționale.

Astfel, judecătorii ordinari nu sunt în drept să refuze părților sesizarea Curții Constituționale, decât doar în condițiile menționate la paragraful 82, care stipulează că, judecătorul ordinar nu se va pronunța asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, ci se va limita exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții: (1) obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție; (2) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia, sau indică că este ridicată de către instanța de judecată din oficiu; (3) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei; (4) nu există o hotărâre anterioară a Curții având ca obiect prevederile contestate.

La fel, nu este de acord cu poziția instanței de fond, precum că nu a fost întrunită a treia condiție de admitere a cererii de sesizare a Curții Constituționale, făcând trimitere la faptul că inculpatul a fost asigurat cu traducător, care a fost prevenit de răspunderea

penală în baza art. 312 Cod penal, deoarece interpretul/traducătorul Irina Russu, care a asistat în calitate de traducător/interpret la examinarea cauzei penale nu este inclusă în Registrul traducătorilor/interpreților autorizați ținut de către Ministerul Justiției, fapt confirmat prin scrisoarea nr. 04/161 din 05.01.2017, anexată la sesizare. Mai mult ca atât, prin scrisoarea nr. 123 din 22.02.2017 petiționarul a fost infirmat de către administrația Judecătorei Chișinău, sediul Centru, că traducerea/interpretarea în cadrul ședințelor de judecată se face de către persoane neautorizate, făcându-se trimitere la art. art. 5 și 23 alin. (3) al Legii nr. 264 din 11.12.2008, care a și solicitat petiționarul de a ridica excepția de neconstituționalitate.

Din aceasta rezultă, că instanța de fond, ilegal a respins cererea petiționarului de sesizare a Curții Constituționale, încălcându-i astfel dreptul lui constituțional de a sesiza Curtea Constituțională, iar în consecință și dreptul de acces la justiție.

4. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat în raport cu actele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 452 alin. (1) Cod de procedură penală, persoanele menționate la art. 401 alin. (1) pct. 2) și 3) Cod de procedură penală, precum și, în numele acestor persoane, apărătorul sau reprezentantul lor legal, pot declara la Curtea Supremă de Justiție recurs în anulare împotriva hotărârii judecătorești irevocabile, după *epuizarea căilor ordinare de atac*.

Însă, art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul *reparării erorilor de drept comise doar la judecarea cauzei*, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată.

Prin urmare, normele de drept nominalizate prescriu, în mod expres, că pot fi atacate cu recurs în anulare *doar hotărârile judecătorești prin care a fost judecată cauza penală în fond*, adică hotărârile irevocabile de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal, după epuizarea căilor ordinare de atac, reglementate de Capitolul IV, Secțiunea I și Secțiunea II ale Codului de procedură penală – adică calea apelului și recursului ordinar.

Analizând dispozițiile legale expuse mai sus în raport cu speța dată rezultă, că încheierea primei instanțe, prin care s-a expus asupra unei chestiuni apărută în timpul judecării cauzei penale, adoptată în ordinea reglementată de art. 342 Cod de procedură penală, nu cade sub incidența categoriilor de hotărâri irevocabile prevăzute la alin. (1) art. 452 Cod de procedură penală, ce pot fi contestate cu recurs în anulare la Curtea Supremă de Justiție, astfel recursul declarat împotriva deciziei instanței de recurs din speță este inadmisibil, deoarece o asemenea hotărâre nu este susceptibilă de a mai fi atacată cu recurs în anulare.

Mai mult ca atât, Colegiul subliniază că, potrivit dispozitivului încheierii atacate, instanța în mod expres a indicat că „*Încheierea nu se supune nici unei căi de atac, decât odată cu fondul cauzei*”.

În temeiul celor menționate, se impune soluția inadmisibilității recursului în anulare declarat, pe motiv că nu îndeplinește cerințele de formă și de conținut prevăzute în art. 455 Cod de procedură penală.

5. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 1), 453, 456 Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de avocatul Coșleț Petru în numele inculpatului Dukmasov Andrii împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 12 noiembrie 2018, deoarece nu îndeplinește cerințele de formă și de conținut, prevăzute în art. 455 Cod de procedură penală.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **13 februarie 2019**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecător

Toma Nadejda

Judecător

Boico Victor